

עין משפט
נד מצוה

כב א מ"י פ"ג מהל'
שחיטה הל' כג סגמ
עשין סג טושי"ע ויד' ס"י
לד סעי' א:
ב [ש"ע ויד' ס"י רמז
סעי' לא סנה"ג]:
ג [ש"ע ויד' סוף סימן
קטח סנה"ג]:
ד [ש"ע סס]:
כג ה מ"י פ"ב מהל'
מדיה הל' ח סגמ
עשין סג טושי"ע חו"מ ס"י
רמז סעי' ה:

שיטה מקובצת

(א) ער שיקק ללחו רוב
 עיניו כלומר: **(ב)** כדאמינא
 חבבילא אסתיניא עלאנא
 רורא: **(ג)** דא אסיר דר
 חיה עני: **(ד)** לוי רשאי
 ליתק חלקות ארעא חפצן
 ה: הוראון יצא חיה
 בעיניו חיה דר: **(ה)**
(ו) ופניו קמטניס דרור חיה
 מטיך. **(ז)** אנו על צמחיא:
 אנו שכתבו תהומות
 למשטן: **(ח)** רשאי חיה
 דא שאר חבור כיון שכן
 קבל ינו אסיר: **(ט)** חיה
 נראה מש חללה חיה
 דגורא אדמילעא סטן:
 ימ'ל' דגורא נפש שטן
 הוראון מן השאר ואת:
(י) ליתק חלקות חיה
(יא) ליתק למשע חמקין:
(יב) שארור משם העבר
 דא אסרור:

רבינו גרשום

[illegible]

מד:

ד' הכי והא תניא חכם שטימא ב'י' וא"ת לנקמן (דף מט.)
ההוא מחטא דלשונא כסמונא דכנדא הוה מר בריה
עלין רב אלא בר מניומי מכשיר וי"ל דהסא אנמריה סמין
בסוק פ"ה דגדה (דף קז.) גבי ילחא דלחיימ דמא לקמיה
רוב עוביה ואמרי ל' רוב עוביה דאחית
יחזק ב'י יהודה ודכי לה
ה מחסא שטימא ב'י ומשני
(י) טמי טמיול כי כיון
יומא הוה דכי יל רבה ב"מ
א יומא ל' חס בענייה הוה

החלה שריה לקמה
בדקה ברוב חללה
בתלמיסר איסתירי
עבד הכי וזהתניא ח
רשאי למטה אסר א
שאי הכא דרב לא א
בה חכם היכי אבל מ
(אהה) ה' אלהים הנ
ונבלה וטרפה לא אכ
ולא בא בפי בשר ו
מטומאה שלא הרה
טומאה בלילה ונבלה
אכלתי בשר כוס כוס
בשר פגול שלא אכ
בה חכם משום ר' נת
מכמהה שלא הורומ
מילתא דתליא בשב
אגמריה סמך ותיופ
דתניא דין את הרין
אסר והתיר וכן העדי
ליקח אבל יאמרו חכ
ומן הדומה לו ה"מ
הכא מתקלא מוכח
טרפתא וזבן מינה ביש
חסדא אמר שרי ב
בישרא אמר לה ה"מ
הכא מתקלא מוכח
מועלייתא כל יומא או
אמר רב חסדא איזהו
טרפה לעצמו ואמר ר
מתנות יחיה זה הרוא
מר זוטרא משמיה דרב
ישונה ורואה טרפה
חכמים עליו הכתוב
תאכל אשריך וטוב ל
ונחל שני ועולמות
הכא אשריך בעולם
הכא ור' אלעזר כי
נשיאה מידי לא שקי
לא אויל אמר לא קא
ישונה מתנות יחיה
לית לא שקול כי הוו

יָקָר (פס':) הַחֶסֶד שֶׁאִתּוֹ אֶת הָאִשָּׁה בְּגֵדָה דָּלָה יֵשׁאֶנָּה
 שִׁמְיוֹן הָחָם טָפִי שֶׁמָּא עֵינָיו נָתַן בָּהּ וְעוֹד יֵשׁ לוֹמֵר
 בְּכוֹרוֹת מוֹכֵחַ טָפִי דְבִידּוּחַ אִירִי דִקְתָּנִי רִישָׁא מִי
 חֲחָה וְרָחֵל אֶת הַבְּכוֹר כו' בִּפְרָק עַד כְּמָה (בְּסוּדוֹ דָּף כח:)
 יוֹק מִינָה בְּסִגְרֵינָא **אִירִי** סְלִמִּיד חֲבִים.
 יֵה אֲבִידָיו בְּטַעֲמָה עֵין (ז) זֶה הָרֹחֵל טְרַפָּה לְעֹלָמָה.
 מֶטְרָפִין
 טַעַם לְאִסּוּר וְטַעַם לְהִיתָר וְאִינוּ חָם עֲלֶיהָ וְאִינוּ
 שְׁלֵו אִינוּ חוֹמֵד לְהַכְרִיעַ לְהִיתָר: וְטַעַם סְלִמִּיד חֲבִים.
 יָעִט כְּפִיךְ כִּי סֶלֶל. דְּכִיּוֹן דַּעַל שְׁלֵו אִינוּ חוֹמֵד כֹּל שֶׁ
 זֶה הָרֹחֵל טְרַפָּה לְעֹלָמָה וְאִין סִרָה לְאִתְרִים לְהֵלֵךְ:

אלו טרפות פרק שלישי חולין

רוב עוביה. יש אומרים רוב עובי הדופן אע"פ שלא הגיע לחלל ושישבוש הוא דאם כן חמור הקנה מן הוושט דלילוי וושט נקב עור החילון בלא עור הפנימי כשר עד שינקב לחלל. ארוב עוביה כלומר כי משערינן רובה ברוב עוביה משערינן ועובי הקנה היינו מן העור

ולאור דליו מן הדגש ולחזה הפה
 אוך וירוזב האורר היו רוחב הקנה
 ולעיו האורר קרי עמי עובי הקנה
 כשיעור זמנ נמדד עמי הקנה וקודם
 שיגיע לחצי חלל היו ריב עוביה עם
 הדפנות והחלל מפני שדופן הקנה
 עם מלמעלה וילד האורר אינו אלא
 קרום דק וסתמחל נפסקת חלל
 מלמעלה למטה הוא נפסק וממני עובי
 המתוך לאשלומי לרובא אז וכמיעוט
 המתחמן היו חלי החלל זה רובו:
 רוב חללה. אינה טרפה עד שיפסק
 רוב החלל ועובי המתוך אינו משלים
 לרוב: ואמרי לה כרוב חללה. אליבא
 דרב פלגי אמוראי: שדרה. רב

נְקִימָה לְדָרֶכָּה: כְּתִיבִימֵר חִסְדֶּיךָ
פְּשִׁיטוֹת. אִימְתִיר סִלְעֵי מַדִּינָה שֶׁהִי
פְּשִׁיטוֹת וְקָרָא. אִימְתִיר סִלְעֵי הַיָּם
סִלְעִין זָוִיר שֶׁהִסְלַע אֲרָבֶּה דִּיגֵירִים
וְאִמְתִירֵי פְשִׁיטוֹ הוּא סִלְעֵי מַדִּינָה
שְׁמִינִית שֶׁסִּלְעֵי זָוִיר הִדְּרִינוּ חֲזִי דִיגֵר
כְּדִמְכִירָן בִּגְדֵי הַסִּבּוּל לֹחַם חֲזִיר תְּכִיר
(בִּינָה 5) אִימְתִיר פִּלְגָא דְחָא וְקָרָא
לֵיה הֶתֶם סִלְעֵי מַדִּינָה: לֹחַם בִּימְסִיר
אִסֵּר. דְּכִי הוּא הִיב צִנִּי לְמִיבְדִּיקָא
צְרִיב עֹבֵדָה וְלֹא שִׁקּוּף תְּלִמִּידִים
וְשִׁדְרָה לְקִמְיָה דְרֶכָּה: דְּסִלְעֵי כִסְכֵּרָא.

שהעידו כולן רשאים
 הם הרחק מן הביכור
 ידיר רמזובין "משומא
 י הא ^הדרבה שרא
 א אמה ליה בת רב
 רא ולא איה מניה
 לכרא דאשומא מזובין
 איכא משום אומצא
 צא מעלייתא ובנו לי
 למיד חכם זה הרואה
 חספה לעצמו דנאש
 טרא כל מי שמורא

על עדה או על עמים שהן של פלוגי:
כוּלָּן רִשָּׁאִים לִיקָח. (ד'אחור חפץ:
הרבה מן הכיבוד. שלא יאמרו
 ששני כח ויכבדו כל שיתנה לו כוּלָּן:
כְּכֹלֵל. כשהיה כהן מביא לפני
 כבוד לראות מומו והיה מתירו לא
 היה לוקח ממנו משכר ואם כבוד.
 כבוד ורגל זמן היה וכו' כשהוא חס
 אינו לבלום דשטח קדשים
 בחזק: רב חסדא כהן היה כדאמרין
 ב'בבלין' בהרצוקן (דף טו) שמונים
 וגיט אחים כהנים נשואים שמונים
 וזוגות אחיות כהנים: כבוד ממך

באומד ולא במשקל כדאמרין בצבורות ודף לה. כל פסולי
ההקדשין נשחטין ומזבחים זבחינן ומזבחינן זבחינן וזבחינן
הזבוח והזבוח: **מקלל מוכה**. שהכל רואין שהוא שוקל ליעור
בדבר נמנו לחסרי וזותן המעות מיד: **מאי איכא**. כמה
יטילין להשחי: **משום אורחא מעלייא**. שאקילין לו הליטרא
ממנוהו הכשר: **כל יומא נמי**. חולקין לי כבוד ומזבחינן לי מן
המיעוט: **וזו הוראה טרפה לעלמא**. כשנולד ספק טרפות בזהמא
היה: **הוראה טרפה לעלמא**. ודאי שזנה מתנות אחרים הוא
גמרי לפרך טעמי המשנה ומשניות הסותרות זו את זו והיינו
שאנו חומד בשל אחרים לגנוב ולגזול: **מומני ליה**. להכיל אלס:
אמרינן

מסורת הש"ס

[illegible]

גורת אור השלם

1. נאמר אהה ארני
אלהים הנה נפשי לא
מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מעורי ועד
עתה ולא בא כפי כשר
פגול: יחזקאל ד יד
2. עבר ביהו בוצע כצע
ושנא מתנת יחיד:
3. יגיע כפיך כי תאכל
אשריך וטוב לך:
זהלים קבץ ב

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ר הינז וס' דמעיקרא טמריי טמי לה;

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה רוב עובדי
וכו' ומהני עובי התנך
למשלומי לרובא אע"פ
שנחשבוט וכי כ"ל וכן
למדתו מלשון רש"י רס"י
ל"ד ומלשון הדרישה שם
ס"ה ב'.

מוסף דש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones